АДЗІНАЯ ВОЛЯ, АДЗІНАЕ ІМКНЕННЕ

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 6 (656) Пятніца, 17 лютага 1967 года. Год выдання XX. Цана 2 кап.

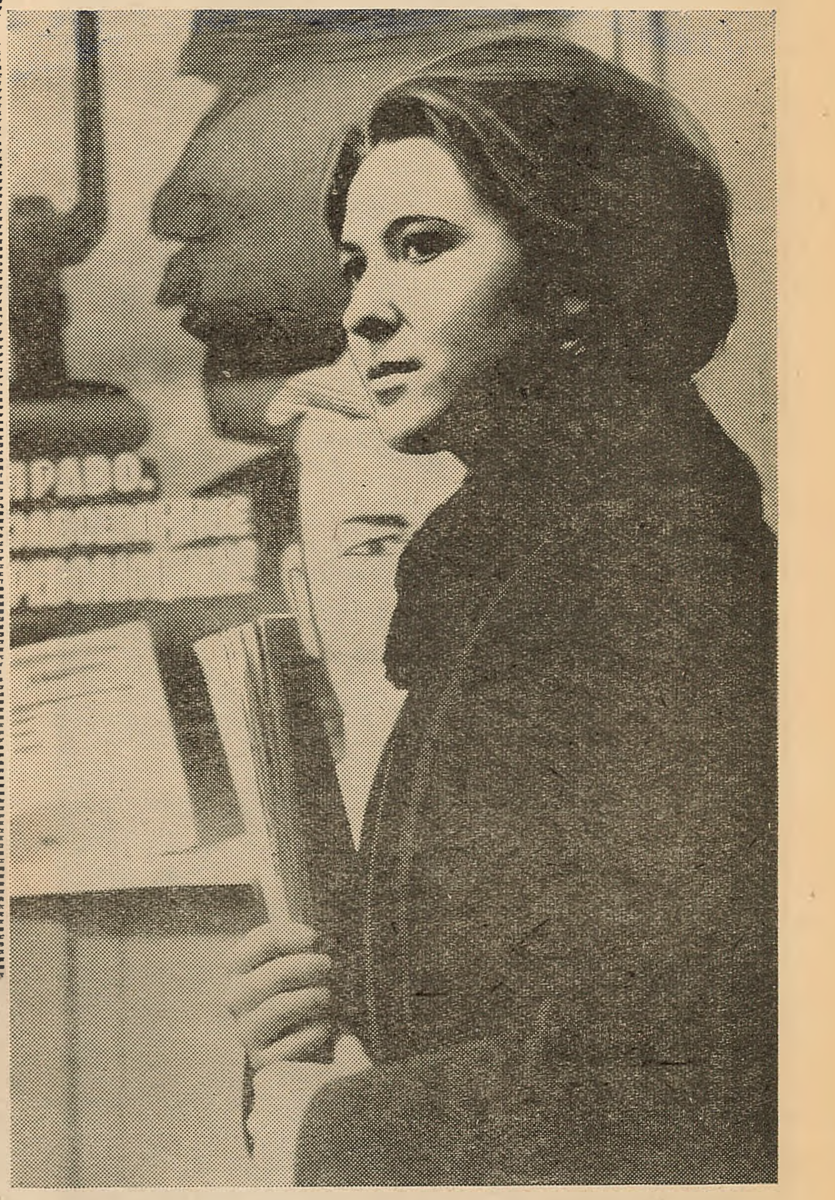

Яна, як і многія юнакі і дзяўчаты нашага ардэнаноснага універсітэта, 12 сакавіка шчыра аддасць свой голас за кандыдатаў у дэпутаты блока камуністаў і беспартыйных.

Фота А. КАДЗЕТА.

АКРУГОВАЯ ПЕРАДВЫБАРНАЯ...

У актавай зале Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна 11 лютага сабраліся прадстаўнікі калектываў прадпрыемстваў, навучальных і іншых устаноў на сваю акруговую перадвыбарную нараду, каб дагаварыцца аб адзіным кандыдаце ў дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР па Ленінскай выбарчай акрузе горада Мінска.

Кароткім уступным словам нараду адкрыў сакратар Ленінскага райкома партыі Н. А. Дубавец.

— Некалькі дзён таму назад, — сказаў ён, — у гарадах і вёсках нашай рэспублікі пачалося вылучэнне кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР. Савецкія людзі аказваюць вялікае давер'е лепшым з лепшых сваіх сыноў і дачок, якія самаадданай працай, вялікай грамадскай дзейнасцю, усім сваім жыццём даказалі глыбокую адданасць камуністычным ідэалам, гатоўнасць упорна змагацца за іх ажыццяўленне, верна служыць народу.

Слова атрымлівае дацэнт кафедры гісторыі КПСС БДУ імя У. І. Леніна А. А. Філімонаў. Ён гаворыць:

— Студэнты, прафесарска-выкладчыцкі састаў, служачыя Беларускага дзяржаўнага універсітэта на сваім перадвыбарным сходзе аднадушна вылучылі кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР па Ленінскай выбарчай акрузе вернага сына ленінскай партыі, кандыдата ў члены Палітбвро ЦК КПСС, першага сакратара ЦК Кампартыі Беларусі Пятра Міронавіча Машэрава. Я заклікаю прысутных падтрымаць нашу прапанову. Таварыш П. М. Машэраў сваёй дзейнасцю на карысць нашай Радзімы даказаў, што апраўдае высокае давер'е выбаршчыкаў.

Прапанову аб вылучэнні кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР тав. П. М. Машэрава падтрымалі фармоўшчыкі ліцейнага цэха станкабудаўнічага завода імя Кастрычніцкай рэвалюцыі І. Н. Сакалоўскі, кандыдат філасофскіх навук П. Д. Пузікаў, доктар медыцынскіх навук Г. Р. Кручок, стругальшчык механічнага цэха № 1 станкабудаўнічага завода імя Кірава І. С. Каспяровіч, студэнтка першага курса фізіка-матэматычнага факультэта педагагічнага інстытута імя А. М. Горкага Л. П. Шуміла.

У аднадушна прынятай пастанове ўдзельнікі перадвыбарнай нарады горача падтрымалі вылучэнне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР па Ленінскай выбарчай акрузе горада Мінска кандыдата ў члены Палітбюро ЦК КПСС, першага сакратара ЦК Кампартыі Беларусі П. М. МАШЭРАВА. Яны звярнуліся да акруговай выбарчай камісіі з просьбай зарэгістраваць П. М. Машэрава кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР па Ленінскай выбарчай акрузе горада Мінска.

Акруговая перадвыбарная нарада прыняла зварот да ўсіх выбаршчыкаў Ленінскай выбарчай акругі, а таксама выбрала давераных асоб.

(БЕЛТА).

ЗАХОДЗЬЦЕ НА АГЕНЬЧЫК

З першых дзён перадвыбарнай кампаніі, як і ў мінулыя разы, шырока разгарнулі сваю дзейнасць агітпункт і агіткалектыў нашага універсітэта. Трэба адзначыць, што ў іх працы з'явілася многа новага. У склад агіткалектываў падабраны актыўныя, добра падрыхтаваныя студэнты і аспіранты, сярод якіх трыццаць камуністаў. Кіраўніцтва гэтым адказным участкам партыйная арганізацыя даручыла камуністам Ф. І. Варанковічу і Я. З. Каваленкаву. На агітпункце ў дастатковай колькасці маецца неабходная літаратура, што дае магчымасць агітатарам заўсёды добра рыхтавацца перад гутаркай з выбаршчыкамі.

Усю сваю работу агітпункт і агіткалектыў ажыццяўляюць на аснове калектыўна распрацаваных і зацверджаных партыйным камітэтам планам. У час сустрэч з насельніцтвам агітатары, кіруючыся рашэннямі XXIII з'езда КПСС, снежаньскага Пленума ЦК КПСС (1966 г), пастановай аб падрыхтоўцы да святкавання 50-годдзя Савецкай улады, растлумачваюць мерапрыемствы партыі і ўрада ў галіне знешняй і ўнутранай палітыкі нашай дзяржавы, знаёмяць выбаршчыкаў з дасягненнямі краіны, рэспублікі і горада Мінска. Яны не пакідаюць без адказу і пытанні яшчэ існуючых недахопаў па добраўпарадкаванню горада, забеспячэнні сем'яў кватэрамі і іншымі праблемамі гарадскога жыцця.

Вялікае месца ў плане адведзена выступленням вядучых вучоных рэспублікі, кіруючых работнікаў. Так, перад выбаршчыкамі выступяць член - карэспандэнт АН БССР Н. В. Каменская, намеснік старшыні Савета міністраў БССР С. М. Кішкін і іншыя. Пры агітпункце дзейнічае кіналекторый, тэматыка якога складаецца з хранікальна - дакументальных фільмаў аб гераічным мінулым і сучасным нашай краіны і рэспублікі, аб жыцці і дзейнасці У. І. Леніна. Прадугледжаны таксама ўрачыстыя вечары і канцэрты мастацкай самадзейнасці, святочныя выступленні, прысвечаныя дням Савецкай Арміі, 8-га сакавіка і многа іншых цікавых мерапрыемстваў.

Мы асабліваe значэнне прыдаем прадстаячым справаздачам дэпутатаў і прадстаячым сустрэчам кандыдатаў у дэпутаты з выбаршчыкамі. У сваёй дзейнасці агітатары універсітэта імкнуцца не толькі да таго, каб працоўныя арганізавана прагаласавалі за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных, але каб яны яшчэ актыўней удзельнічалі ў камуністычным будаўніцтве, у выкананні ўсіх рашэнняў партыі і ўрада. Хочацца адзначыць добрасумленную працу на замацаваных участках агітатараў Д. М. Мацяса, А. М. Крамніка, В. А. Малдаванава, А. Г. Кляцкова, В. К. Шыціка і іншых. Яны сістэматычна бываюць у выбаршчыкаў, інфармуюць іх аб праводзімых на агітпункце мерапрыемствах. Гэтыя камуністы і камсамольцы ўжо зрабілі папярэднія спісы выбаршчыкаў. Дарэчы, усе спісы ўжо цяпер удакладняюцца.

Нельга не сказаць аднак і аб тых, хто яшчэ недабрасумленна адносіцца да сваіх абавязкаў. Да гэтага часу ў агітацыйную работу не ўключыліся некаторыя студэнты-агітатары. Нядаўна на інструктыўную нараду з трыццаці студэнтаў з'явілася толькі шэсць. Сур'ёзны папрок можна зрабіць і асобным аспірантам. Безумоўна, што гэтыя людзі вельмі заняты на галоўнай рабоце, але і яны павінны несці партыйныя даручэнні. Чамусьці інакш думае аб гэтым аспірант кафедры гісторыі КПСС Міхаіл Жаркоў, які паставіў нават подпіс пад заявай, што адмаўляецца ад даручэнняў. Гэта адзінкавы факт, але на нашу думку, утойваць яго не трэба. Актыўны ўдзел у прадвыбарнай кампаніі — абавязак кожнага, усяго нашага калектыву.

Вялікую дапамогу ў рабоце агітатараў і агітпункта аказваюць партком, партыйнае бюро гістарычнага факультэта і асабіста яго сакратар Д. Б. Мельцар. Хацелася б, каб партыйныя бюро ўсіх факультэтаў паследавалі прыкладу гісторыкаў. Больш увагі на падрыхтоўку да выбараў павінна звярнуць адміністрацыйна - гаспадарчая частка універсітэта.

В. БАРТОН,
загадчык агітпункта, аспірант кафедры гісторыі філасофіі і логікі.

У абстаноўцы высокай палітычнай актыўнасці ва універсітэце прайшлі агульныя сходы прафесараў, выкладчыкаў, студэнтаў і супрацоўнікаў па вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты мясцовых Саветаў.

ВУЧОНЫЯ УНІВЕРСІТЭТА— КАНДЫДАТЫ Ў ДЭПУТАТЫ

Кандыдатам у гарадскі Савет дэпутатаў працоўных аднадушна названы прарэктар па вучэбнай рабоце дацэнт Андрэй Якаўлевіч Малышаў. На працягу многіх год ён актыўна ўдзельнічае ў рабоце савецкіх органаў. Неаднаразова яго праца адзначалася ганаровымі граматамі. Калектыў ардэнаноснага універсітэта ўпэўнены, што іх прадстаўнік і надалей будзе з гонарам і добрасумленна выконваць абавязкі народнага выбранніка.

Таксама аднадушна кандыдатамі Ленінскага раённага Савета дэпутатаў працоўных горада Мінска вылучаны сакратар Ленінскага райкома партыі Мікалай Азаравіч Дубавец, дацэнт кафедры крымінальнага права універсітэта Екацярына Васільеўна Кічыгіна, дацэнт кафедры фізічнай геаграфіі замежных краін геолага-геаграфічнага факультэта Ольга Філіпаўна Якушка.

НА СХОДАХ ВЫБРАНЫ ДАВЕРАНЫЯ АСОБЫ І ПРЫНЯТЫ ПАСТАНОВЫ ПРАСІЦЬ НАЗВАНЫХ КАНДЫДАТАЎ ДАЦЬ ЗГОДУ БАЛАТЫРАВАЦЦА НА ВЫБАРАХ [illegible] МЯСЦОВЫЯ САВЕТЫ.

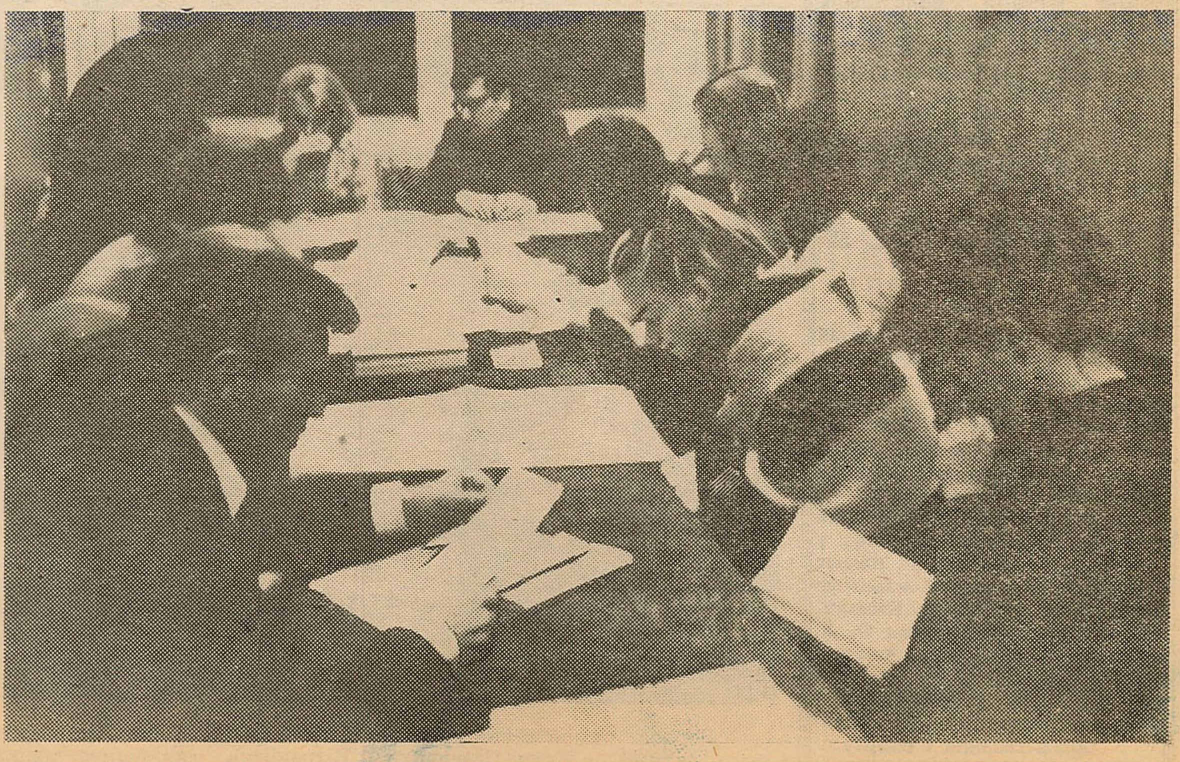

У АГІТПУНКЦЕ.

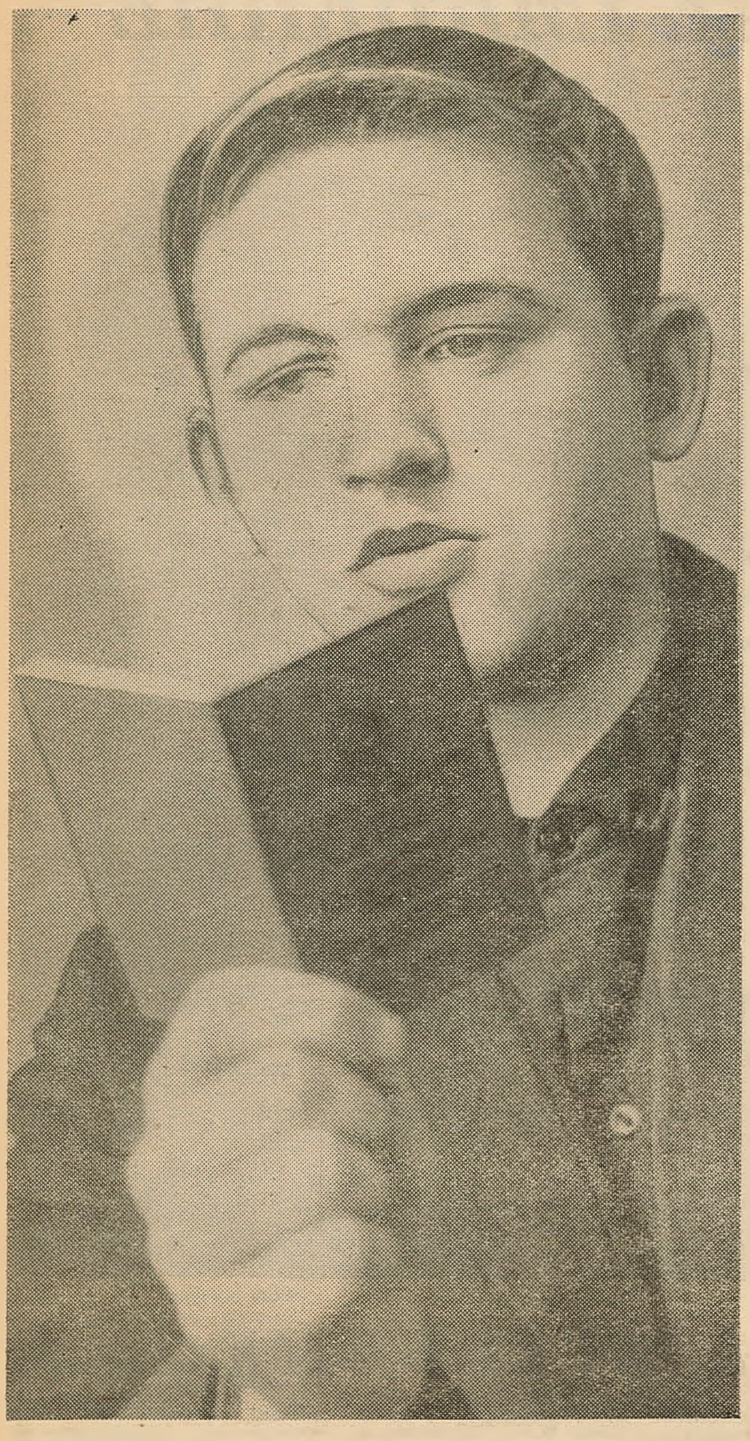

50 Слаўнаму юбілею — сустрэчу дастойную

Вы бачыце два здымкі. На іх студэнт геолага-геаграфічнага факультэта Барыс Барысаў і легендарны крэйсер «Аўрора».

Барысу — дваццаць.

Чалавецтву — пяцьдзесят тысячагоддзяў.

Пяцьдзесят — нашай краіне Саветаў.

Роўна столькі ж часу, як прагрымелі залпы «Аўроры».

Пяцьдзесят год...

Юнак! Ты стаіш на парозе жыцця! Табе, Барыс, тваім сябрам сёння ўручаны камсамольскія білеты. Колер яго вокладкі — полымя ідэй Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, пераможнага залпа легендарнага крэйсера «Аўрора»...

Пяць ардэноў. Пяць адзнак роднай Камуністычнай партыі і ўрада заслуг Ленінскага камсамола перад савецкім народам. Ганарыся і даражы гэтым! Памятай, што камсамольскі білет натхняў тваіх равеснікаў на штурм Перакопа, саграваў сэрцы будаўнікам Магніткі і Днепрагэса, падымаў матросавых насустрач урагану свінца фашысцкіх кулямётаў...

Камсамольскі білет — рэвалюцыйны пашпарт лепшых сыноў і дачок нашага народа. Даражы ім і ніколі не забывай пра слаўныя старонкі жыцця Ленінскага Усесаюзнага Камуністычнага Саюза моладзі, памнажай і свята захоўвай іх!..

Бацькі і дзяды за паўвека пабудавалі грамадства, якое ідзе да самай светлай мары ўсяго чалавецтва — камунізма. Табе, камсамол, даручана прыняць у іх гэтую слаўную эстафету. Смела ўваходзь у жыццё. Няхай крокі твае заўсёды будуць цвёрдымі і ўпэўненымі.

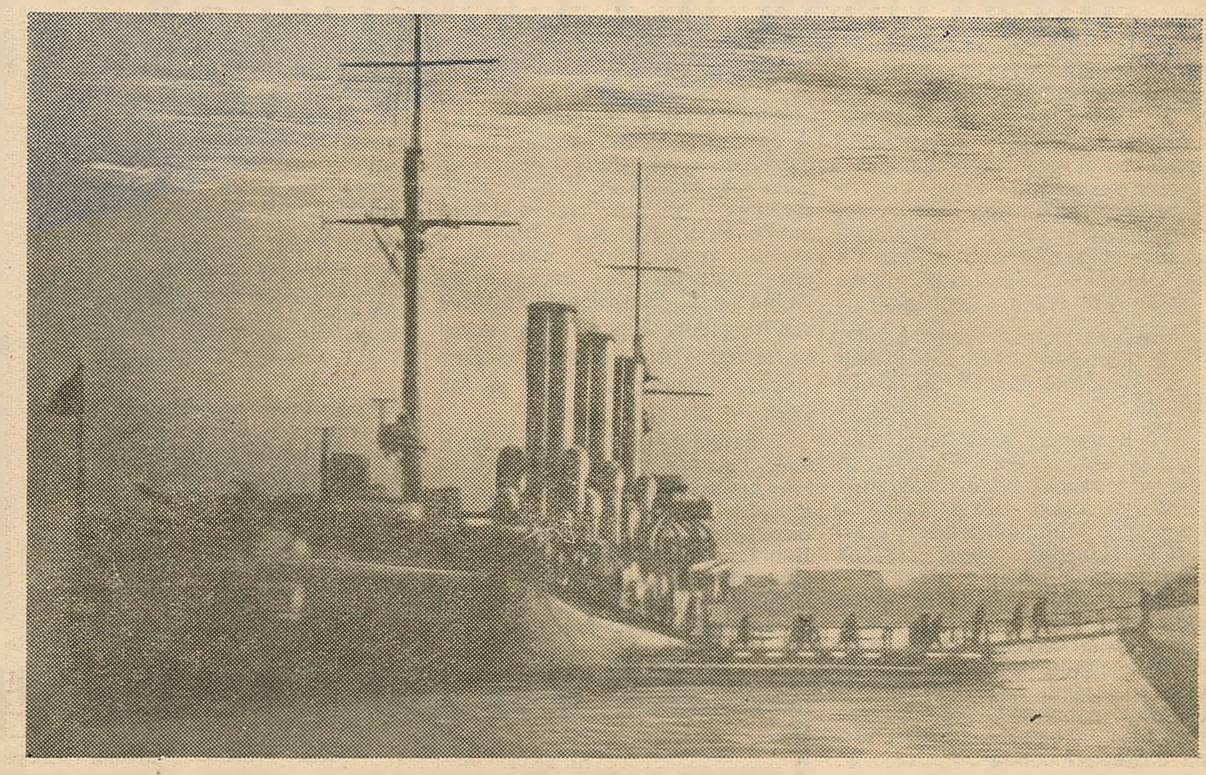

НА ФІНІШЫ СПАРТАКІЯДЫ— ВЫКЛАДЧЫКІ

У мінулую нядзелю, 12 лютага, у прыгарадзе Мінска «Зялёны луг» сабраліся супрацоўнікі ўсіх факультэтаў універсітэта, каб памерацца сіламі ў апошнім відзе спорта, уключаным у праграму спартакіяды выкладчыкаў і супрацоўнікаў БДУ — у лыжных гонках.

Спаборніцтвы адкрылі жанчыны, стартаваўшыя на дыстанцыю трох кіламетраў. Першай фінішыравала лабарантка фізічнага факультэта Н. Глухава з вынікам 13 мінут 28 секунд. Сярод мужчын на дыстанцыі пяць кіламетраў перамогу атрымаў таксама прадстаўнік гэтага факультэта А. Кузнечык. Яго вынік — 22 мінуты 31 секунда. У агульнакамандным заліку першае месца занялі супрацоўнікі фізічнага факультэта, на другое выйшлі хімікі і трэцяе дасталася прадстаўнікам вылічальнага цэнтра.

СТУДЭНТЫ СПАБОРНІЧАЮЦЬ

Працягваецца юбілейная рэспубліканская спартакіяда студэнцтва. Учора пачалося першынство вышэйшых навучальных установ Мінска па канькабежнаму спорту. У ім удзельнічае маладая каманда універсітэта.

На працягу двух дзён будуць змагацца за прызавыя месцы ў Лагойску семнаццаць нашых лыжнікаў. У складзе каманды майстар спорту Л. А. Капылова, кандыдат у майстры О. А Філіповіч і пятнаццаць першаразраднікаў.

Г. МАЛОЧКА,
выкладчык кафедры фізвыхавання і спорту.

352 ВЫСТАЎКІ

У цэнтры ўвагі масавай работы універсітэцкай бібліятэкі за мінулы год была прапаганда матэрыялаў XXIII з'езда КПСС, пленумаў ЦК КПСС і іншых важнейшых рашэнняў партыі і ўрада. Для гэтага выкарыстоўваліся самыя разнабаковыя формы вуснай і нагляднай прапаганды кнігі: выстаўкі, абмеркаванні літаратурных і навуковых навінак, дыспуты, агляды. Арганізоўваючы выстаўкі, мы стараліся адлюстраваць усе важнейшыя падзеі міжнароднага жыцця, падзеі, што адбываліся ў краіне, раскрывалі актуальныя тэмы па розных галінах навукі і тэхнікі.

На працягу года арганізавана 352 выстаўкі. Найбольш цікавымі з іх былі «Насустрач XXIII з'езду КПСС», «У барацьбе за камунізм мужнее юнацтва», «Яны былі першымі», «Ленін аб дзяржаве, праве і сацыялістычнай законнасці», «Ад першых дакрэтаў Савецкай улады да касмічных караблёў», «Мінск ардэнаносны!».

Вялікае месца ў рабоце бібліятэкі займалі дыспуты, асаблівасць якіх заключаецца ў тым, што ўдзел у іх прымалі не толькі студэнты гуманітарных факультэтаў, але і іншых. Гэтыя дыспуты праходзілі пры вялікай аўдыторыі. Часта збіралася да 200 чалавек. Праводзіліся яны ў інтэрнатах, чытальных залах, на факультэтах, у актавых залах. Вялікую цікаўнасць выклікалі дыспуты па раману В. Кажэўнікава «Шчыт і меч» і па аповесці Антонава «Разарваны рубель».

Актыўнасць праявілі студэнты і пры абмеркаванні аповесці А. Чакоўскага «Нявеста», твораў А. Вазнясенскага «Анціміры», Ланскай «Здарэнне». Канферэнцыя чытачоў на юрыдычным факультэце пад назвай «Вобраз савецкага чэкіста ў мастацкай літаратуры» прыцягнула вялікую ўвагу студэнтаў і праходзіла асабліва цікава. У канферэнцыі прынялі ўдзел Герой Савецкага Саюза Н. Міхайлашчаў .

У асобных студэнцкіх групах разам з куратарамі былі праведзены дыспуты па аповесцях Л. Уваравай «Год спакойнага сонца» і А. Гладзіліна «Гісторыя адной кампаніі», па раману Н. Дзяменцьява «Замужжа Таццяны Бяловай». Усяго за год было праведзена 13 дыспутаў.

У цяперашні час небывалага палітычнага і працоўнага ўздыму савецкіх людзей, уздыму, выкліканаму падрыхтоўкай да Кастрычніцкай рэвалюцыі, перад нашым калектывам стаяць вялікія задачы па пашырэнню прапаганды рашэнняў Камуністычнай партыі і ўрада, дасягненняў сацыялістычнага ладу за слаўнае паўстагоддзе.

І. СОМАЎ.

Горача паміж сабой спрачаюцца два фізікі Віктар Мартынюк і Леў Нахамчык. Побач стаіць задумёны Коля Паршэнка. Вырашыць складаную тээрэтычную праблему нялёгка...

НОВЫХ АДКРЫЦЦЯЎ ТАБЕ, «МЕРЫДЫЯН»!

Прачытваючы свежы нумар насценгазеты геолага-геаграфічнага факультэта, кожны звяртае увагу на добрае афармленне, цікавыя матэрыялы, некаторыя новыя рубрыкі. Але што гэта? Газета называецца не «Географ», як раней, а «Мерыдыян».

— Цяпер яна заўсёды будзе выходзіць пад новай назвай «Мерыдыян», — сказалі нам члены рэдкалегіі. Факультэт жа наш цяпер не геаграфічны, а геолага-геаграфічны, разгон для творчасці стаў большым...

Сапраўды, газета змянілася не толькі сваей назвай, але і знешне. Бачыш тут шмат новага, карацей, — «Мерыдыян» узяў кірунак на шырокае асвятленне жыцця і дзейнасці факультэта, падрыхтоўкі да 50-годдзя Савецкай улады.

З новым нараджэннем! Творчых поспехаў табе, «Мерыдыян».

З. СЕРДЗЮКОЎ.

НЕ ГОСЦІ, А ГАСПАДАРЫ

У 1966—67 НАВУЧАЛЬНЫМ годзе ў нашым універсітэце адкрыта стацыянарнае аддзяленне філасофіі на гістарычным факультэце. Гэта не толькі адпавядае запатрабаванням часу, але і універсітэцкім традыцыям. Больш як дзесяць год назад гэтага аддзялення ў нас не было. Але ў апошні час падрыхтоўка спецыялістаў па філасофіі вялася толькі праз завочнае навучанне, дзе ўжо адбыліся два выпускі. Вядома, мы не маглі хоць у некаторай ступені задаволіць патрэбу вышэйшых навучальных установ, тэхнікумаў і школ, дзе выкладаецца дыялектычны і гістарычны матэрыялізм, эстэтыка, навуковы атэізм, грамадазнаўства, спецыялістамі высокай кваліфікацыі па філасофіі. Аспірантура па філасофскіх навуках таксама ўжо даўно папаўняецца не за кошт выпускнікоў-філосафаў. З гэтых прычын нас і не магло не ўзрадаваць адкрыццё стацыянарнага аддзялення.

І вось набрана група з 25 чалавек. Конкурсныя экзамены ва універсітэт былі даволі цяжкімі. Гэта дало магчымасць прыняць абітурыентаў найбольш здольных да навукі. Студэнтамі сталі і камуністы Надзя Беляковіч, Фёдар Лазюк, якія ўжо маюць за плячыма вопыт выхаваўчай работы ў школе. Тадэуш Адула—былы токар, Анатоль Зелянкоў—літсупрацоўнік газеты на Гомельшчыне, Юра Шынкар—выкладчык музычнай школы. Побач са студэнтамі-стажнікамі на філасофскім аддзяленні займаюцца і выпускнікі сярэдніх школ, медалісты. Першае ўражанне аб іх засталося добрым.

Але, як кажуць, студэнт, які не здаў першую заліковую сесію,—яшчэ не студэнт. Не можа лічыцца студэнтам і той, хто не хвалюецца за інтарэсы сваёй навучальнай установы, якая павінна стаць роднай. Менавіта гэта я і хацеў прывіць у студэнтаў групы, дзе назначылі мяне куратарам.

Перш за ўсё хацелася, каб яны, першакурснікі, хутчэй перажылі псіхалагічную перабудову ад учарашняга школьніка і рабочага да сённяшняга студэнта, што дасць ім магчымасць глыбей адчуць рытм новага жыцця. Па-другое, хацелася, каб яны адчувалі сябе гаспадарамі ва універсітэце, а не гасцямі. Немалаважна было для кожнага з іх адчуць, што вучацца яны ў вельмі спрыяльны час і ў добрых абставінах. Цудоўныя вучэбныя карпусы, кабінеты, чытальныя залы, лабараторыі, вопытны прафесарска-выкладчыцкі састаў — усё гэта трэба ўяўляць пачынаючым студэнтам. З гэтай мэтай я правёў некалькі гутарак са сваімі студэнтамі-філосафамі, расказаў аб вучэбнай і матэрыяльнай базе універсітэта, аб нашых аўтарытэтных вучоных грамадскіх навук, аб тым, «як быць студэнтам». Зачытвалі мы перадавыя артыкулы «Правды» і «Известий», прысвечаныя пытанням жыцця навуковых установ. Усё гэта садзейнічала таму, што студэнты-філосафы з кожным днём усё больш і больш адчувалі адказнасць за сваю вучобу і паводзіны, адчувалі паўнату радасці ад таго, што яны з'яўляюцца прадстаўнікамі першага набору на філасофскае аддзяленне.

Як куратар, я пазбягаў залішняй апекі над студэнтамі. У іх ёсць добрыя важакі: камсорг Надзя Беляковіч, праформ Іван Рабыкін, стараста групы Фёдар Лазюк. У іх ёсць план мерапрыемстваў, згодна якога яны пабывалі ў гістарычных месцах сталіцы, у тэатрах і кіно. Палітінфармацыі яны праводзяць таксама самі. Наогул, я павінен зазначыць, што група філосафаў — жыццяздольная, дружная. Гэта адбілася становуча і на выніках сесіі. Сем студэнтаў (Аляксандр Байчароў, Міхаіл Віннікаў, Анатоль Зелянкоў, Вольга Ігнаценка, Уладзімір Далінін, Галіна Санюк, Юры Шынкар) здалі экзамены толькі на выдатна. Адну чацвёрку і астатнія пяцёркі мае Уладзімір Кузьмінаў. Добрыя вынікі ў Элы Белкінай, Ларысы Шывадровай, Уладзіміра Малінава і іншых. Наогул, трынаццаць чалавек не маюць здавальняючых адзнак.

Але першая сесія паказала, што не ўсе ў аднолькавай меры працавалі на працягу ўсяго семестра, што некаторыя першакурснікі спадзяваліся «ўсё схапіць за тры дні». Ім давялося выслухаць горкія папрокі сяброў на сходзе, які мы правялі перад канікуламі. Гэта быў цікавы сход, дзе кожны, няхай ён троечнік ці выдатнік, падзяліўся ўражаннямі аб першых экзаменах ва універсітэце. Студэнты, якія прышлі ў нашу ўстанову з вытворчасці, заявілі, што яны праверылі свае сілы, адчулі, што могуць вучыцца і будуць вучыцца лепш. Усе прышлі да адной думкі: магчымасці групы ў вучобе і грамадскім жыцці яшчэ далёка не вычарпаны, што група філосафаў можа паводзіць сябе і вучыцца значна лепш.

Добрага вам шляху ў нашым універсітэце, маладыя мае сябры!

С. Д. ЛАПЦЕНАК,
куратар групы, кандыдат філасофскіх навук.

З ДАПАМОГАЙ КАМУНІСТАЎ

Калі перагортваеш ведамасці здачы зімовай сесіі, тут каментарыі, як кажуць, не патрэбны. У студэнтаў аддзялення палітэканоміі юрыдычнага факультэта толькі адна нездавальняючая адзнака. Вось, да прыкладу, экзамен па гісторыі народнай гаспадаркі: 8—выдатна, 13—добра і толькі 4 — здавальняюча. Добрыя веды паказалі эканамісты і па іншых дысцыплінах, а яны ў нас нялёгкія. Але цяжкасці, якія сустракаюцца ў нас, мы пераадольваем усе разам, дапамагаем адзін аднаму ў вучобе. У авангардзе нашага курса восем камуністаў, якія сваім стараннем і добрасумленнымі адносінамі да вывучэння праграмных дысцыплін робяць вялікі ўплыў на нас, камсамольцаў.

Па сутнасці, наша адзяленне зусім маладое, але яно ўжо заявіла аб сабе з дадатнага боку. За гэты час у нас выраслі выдатнікі вучобы Люба Дарогіна, Саша Отчык. Мы ганарымся імі і пастараемся не адстаць ад іх у вучобе.

Некалькі слоў аб тым, што перашкаджае нашай вучобе. Мы сустракаем сур'ёзныя цяжкасці з вучэбнымі дапаможнікамі. Так, напрыклад, мала каму ўдалося знайсці «Матэматычны аналіз» Былінскага (вучэбнік напісан з уклонам да нашай спецыяльнасці) і многа іншых неабходных кніжак.

Мы ўпэўнены, што традыцыі студэнтаў аддзялення палітэканоміі будуць з кожным годам узбагачацца. Але ў першую чаргу, мы, першакурснікі, павінны даць ім добры пачатак.

Г. БАРКУН,
камсорг аддзялення палітэканоміі.

ДА 900-ГОДДЗЯ МІНСКА

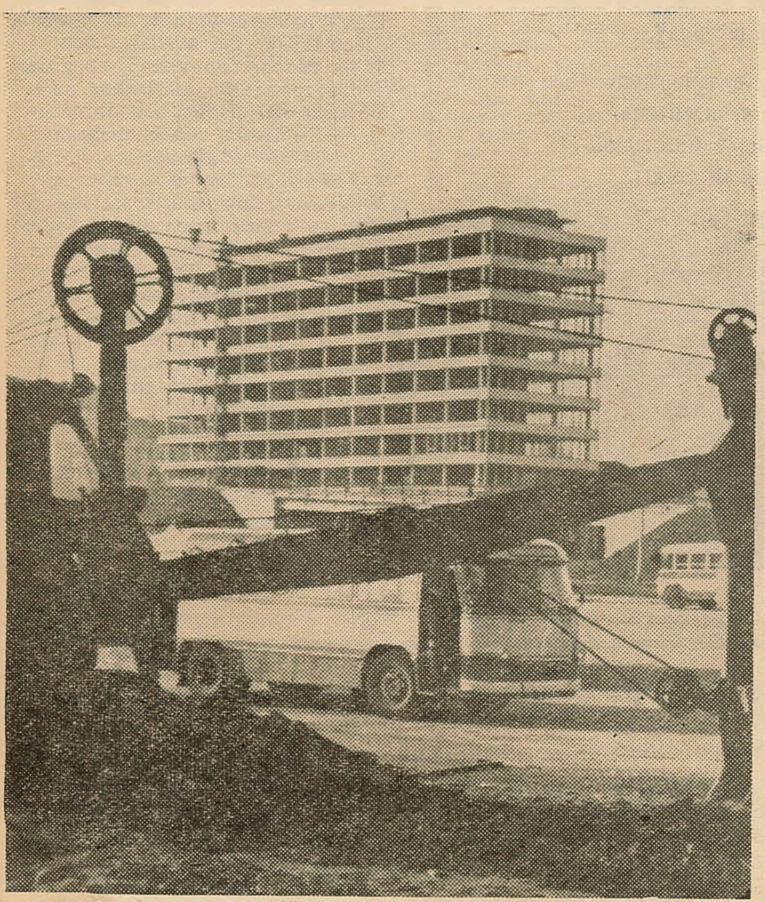

ТРЫНАЦЦАЦЬ «МУЖНЫХ»

Прайшло ўжо даволі многа часу, як мінулі зімовыя канікулы, і, здавалася б, ужо трэба ўвайсці нашаму студэнту ў працоўную каляіну: наведваць бібліятэкі, лабараторыі, кабінеты, пачынаць рыхтавацца да летняй сесіі...

Рэдакцыя даручыла мне пацікавіцца, як пасля канікул працуюць ў кабінетах юнакі і дзяўчаты, чым яны там займаюцца.

І вось я ля дзвярэй, на якіх вісіць шыльда «Кабінет англійскай мовы». Асцярожна, каб не парушыць рабочых абставін студэнтаў, спрабую адчыніць дзверы. Цягну за ручку, а яны не адчыняюцца. Я тузаю яшчэ мацней — не паддаюцца. Тады незнарок учапіўся я за іх двума рукамі і пачаў грукаць. Але пераканаўшыся, што гэта ўсё марная работа (дзверы былі на замку), я ў роспачы падумаў: «Што рабіць?». Але тут жа сам сябе папракнуў, «Што я задумаўся?» У нас жа столькі ва універсітэце кабінетаў! І шпарчэй пайшоў да кабінета гісторыі. Але і тут мяне чакала няўдача. Без ніякай надзеі я з усёй сілай рвануў дзверы кабінета палітэканоміі. І... што ж вы думаеце? Там сядзеў студэнт. Адзін. Відаць драмаў. Ад майго грукату ён падняў галаву і здзіўлена залыпаў соннымі вачыма.

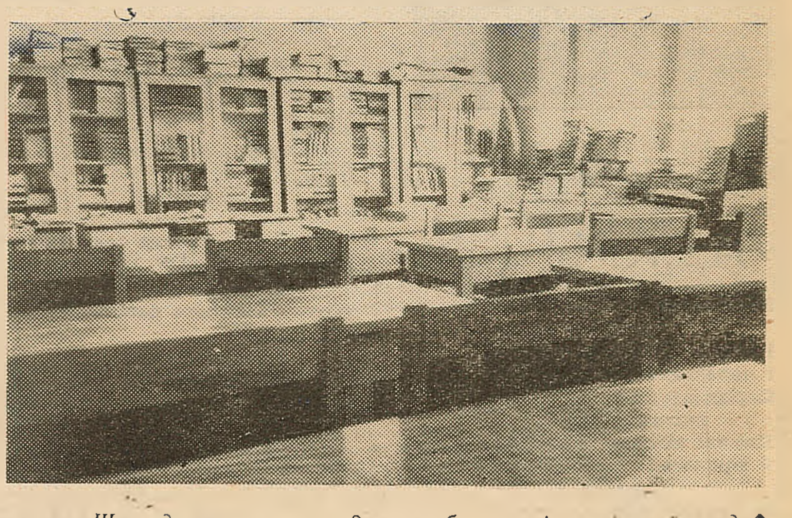

— Што, дружок, працуеш?
— Але, — зяўнуў ён...

— Да сесіі ўжо рыхтуешся? Тут ён з такім здзіўленнем паглядзеў на мяне, што мне стала сорамна за такое «недарэчнае» пытанне.

— Семінар заўтра? — працягваў я, думаючы выправіць сваю ніякаватасць...

— Які семінар?.. Што ты? Хто да семінара цяпер рыхтуецца?

— Проста так чытаеш?...

— Якое проста. Заўтра — экзамен. Трэба неяк хвост ліквідаваць, — з ганаровай фанабэрыстасцю і пачуццём самастойнасці адказаў ён.

І тут мне стала ўсё зразумела. Каб не перашкаджаць свайму субяседніку займацца патрэбнай навукай, я папрасіў прабачэння і накіраваўся да выхаду. Але не паспеў я зачыніць дзверы, як той, на каго я ўскладваў надзею, зноў палажыў на кнігу сваю буйную галаву і захроп.

Далей мой кірунак быў да кабінета крыміналістыкі. Там мяне сустрэла таксама адзінокая цішыня і адзінокія кнігі. У кабінеце грамадзянскага права — тое ж самае.

Абышоў я яшчэ тры кабінеты галоўнага корпуса. Знайшоўшы трынаццаць «мужных» студэнтаў, якія адважыліся ў пачатку семестра сесці за падручнікі, я папрасіў нашага карэспандэнта сфатаграфаваць адзін з пустуючых кабінетаў юрфака. Гэта было а шостай гадзіне вечара.

І. ШВЕДАЎ.

З рэдакцыйнай пошты

РЭПАРТАЖ З АПОШНЯЙ ПАРТЫ

МЫ ў 8-й АЎДЫТОРЫІ біялагічнага факультэта. Сядзім за апошняй партай. Званок. Пачынаецца лекцыя па гісторыі КПСС. Надзежда Паўлаўна чытае сваю двухгадзінную лекцыю...

І-і-і... скрыпяць дзверы. Паказваецца першы спазніўшыйся. Уваходзіць рашуча і даволі ўпэўнена. Пяць хвілін пасля званка. «Хіба гэта спазненне?» — гаворыць яго выражэнне твару. Увайшоўшы спакваля ходзіць у пошуках месца, дзе сесці. Так, праблема перад ім складаная, бо палова аўдыторыі свабодна. Асабліва пярэднія парты.

...Зноў скрыпяць дзверы. Уваходзяць двое. Відаць, і іх таксама падвёў гадзіннік.

Цікава, колькі ж сёння прысутнічае? Адзін, два, тры... 102 студэнты з 186. Але і ім не да лекцыі. Хтосьці напружана рыхтуецца да прадстаячага калоквіума па заалогіі безпазваночных, а наперадзе схіліліся дзве галавы:

— Е-3!
Прамахнуўся!
Д-8!
Падбіў...
Ідзе «Марскі бой».

— У цябе пытанні да семінару ёсць? Дай перапісаць!—чутны шопат.

Побач адбываюцца гарачыя дэбаты аб мастацтве. Крытыкуюць фільм «Вайна і мір». Разачараваў П'ер Бязухаў («не так я сабе яго прадстаўляла»)...

У супрацілеглым кутку на апошняй парце сядзіць і гутарыць малады юнак з дзяўчынай з чорным бантам на галаве. Аб чым яны так з захапленнем размаўляюць цяжка здагадацца. Ва ўсякім разе іх не цікавіць тэма лекцыі. Наперадзе студэнты клапатліва канспектуюць кожнае слова выкладчыка...

А на пятай нехта мірна дрэмле, даносіцца ціхі храп.

Да канца лекцыі застаецца пяць хвілін. Усе заканчваюць свае справы. Звіняць манеты. Іх уладальнікі пойдуць купляць пончыкі...

Толькі Надзежда Паўлаўна не пачула званка. Не спяшаючыся, яна прадаўжае з такім жа запалам расказваць.

Ух! Званок! Подых аблягчэння. На пятай парце салодка падцягнуўся юнак. Стаміўся небарака. Добра, што перапынак. Шкада пакідаць групу, але што зробіш—у нас таксама калоквіум, да яго рыхтавацца трэба.

Рэпартаж вяла студэнтка першага курса Л. Назарава.

ГУЧАЦЬ ГАЛАСЫ МАЛАДЫХ

Шмат аматараў паэзіі сабралася ў ленпакоі студэнцкага інтэрната па Паркавай магістралі. Перад прысутнымі са сваімі вершамі выступілі члены літаб'яднання «Узлёт»: Алесь Разанаў, Мар'ян Дукса, Уладзімір Дзюба, Яўгенія Янішчыц і іншыя. Асабліва цёплымі апладысментамі ўзнагародзілі прысутныя вершы Сяргея Панізніка, якія ён прачытаў з вялікім хваляваннем і захапленнем.

Вечар прайшоў цікава, прысутныя змаглі шырэй пазнаёміцца з творчасцю сваіх студэнцкіх паэтаў.

А. КОЗІК.

СНЕЖНЫМ ГАСЦІНЦАМ

Літаратурная старонка

Юрка ГОЛУБ

Сані мчацца ў белы
дым!
Палазы аддаюцца спевам.
І чуваць,
Як за лесам тым
Караваі вяселляў спеюць!
Сані мчацца ў белы дым
Беларускім гасцінцам
снежным.
Шкада,
Што ездзім гады ў рады
Свежым следам
па снезе свежым...

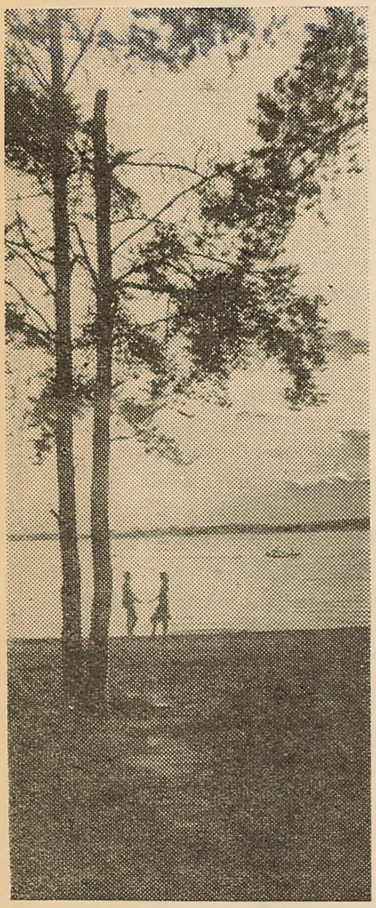

Мар'ян ДУКСА

ЛЮБЛЮ ЖЫЦЦЁ

Вучоны, як лучыну, шчэпіць атам,
Гудзе зямля, бы гарадскі гудрон.
А ружа ружавее каля хаты,
Прыпаўшы сваёй шчочкай да акон.
Я на ракеце уцякаю з дому,
Аблюбаваўшы ў космасе куток.
А пад рукою ціха, па-зямному
Мурлыкае і лашчыцца каток.
І свеціць сонца нада мною шчыра,
Міргаюць росы з маладой травы.
Хоць век дваццаты, у далёкі
вырай
Збіраюцца у высях жураўлі.
Люблю жыццё я пад шляхамі
Млечнымі.
Хоць на зямлі і мудрацом слыву,
Я перад тым, што роднае і вечнае,
З пашанаю схіляю галаву.

Уладзімір ДЗЮБА

* * *

Эх,
гітара,
штосьць сумна вельмі.
Раскажы лепш
аб тым,
калі
бралі ў рукі дзяўчаты кельмы,
падсобніцамі былі.
І сціраліся манікюры,
і дадому хацелася Валі,
калі бачыла,
як на Гур'еў
параходзікі адплывалі.
Кажуць,
слёзы свае раз-пораз,
на Урал прыбегшы,
размазвала
і казала хлопцам:
—Сіньёры,
пераплыць бы з Еўропы ў Азію.
Ды развейваўся сум дзявочы,
і не верылася ніколі:
Валя-плакса раствор варочала,
Задавала тон на будоўлі.
Вечарамі ж любіла марыць —
не дзяўчына—дзіцё зусім...
Засумую—
возьму гітару,
і раскажа яна аб усім.

Іван СТАНКЕВІЧ

ЧЭРСТВАСЦЬ

Чэрствасць старога хлеба —
Гэта не чэрстваць людской
душы...
На далоні кусок раскрышы —
Устануць жыты густыя.

Угледзься: над шэрай зямлёю
Красуецца бохан будучы.
На тонкіх ножках танцуючы,
Да сонца цягнуцца каласы.

Пахне зямлёю кусочак хлеба!..
Раўнадушша стаіўшы ў душы,
Міма поля прайшоў чалавек...
Чэрствасць! Цябе не заве
Колас спелага жыта.
Чэрствасць душы пахне
здрадай зямлі!..

Эдуард ЗУБРЫЦКІ

Я ХАЦЕЎ БЫ...

Я пакіну вас, вершы, ў пакоі
адных
У суседстве з Шэкспірам і Блокам,
Сам збягу са сцяжын камяністых,
крутых
Там, дзе мора ўзлятае да самых
аблокаў,
Там, дзе мора па гальцы гарачай
паўзло,
Непаўторнае ў дзікай сваёй
прыгажосці
І, зялёнага вала ламаючы шкло,
Было вечна такім, як пісаў
Айвазоўскі.
Будзе рэха падоўгу між скалаў
блукаць
І не скора сціхне на гальцы
гарачай...
Я хацеў бы застыць паміж рыфаў
і скал
І трывогі забыць і няўдачы.
Ну а потым вярнуцца да вершаў
сваіх
Недапісаных, ціхіх у ранішні
морак
І пайсці разам з імі па сцежках
крутых
У абдымку з грымучым і ярасным
морам.

Лена РУЦКАЯ

* * *

Запаліліся вокнаў квадраты
І расквецілі горад агнямі,
А ў пакоі прыціхлі дзяўчаты,
Што рабіць ім, не ведаюць самі.
За акном — незнаёмы ім горад,
Што шуміць несціхана
ад ранку,
А дзяўчаты са смуткам
гавораць
Пра жасмін ля бацькоўскага
ганку.
Суцяшаюцца думкай
прывыкнуць
І тады ўжо зажыць па-другому.
А калі да падушкі прыпікнуць—
Лічаць дні да ад'езду дадому.

Алесь РАЗАНАЎ

АДКРЫЦЦЁ

Прысняцца
жоўтыя іконы
І твары строгія святых,
І перапэцканыя колы
Сярод
вясновае слаты.
Лясной ліловаю ажынай
Я адкрыццё
убачу ў сне.
У буйстве мар,
У буйстве жылаў
Яго шукаў я па вясне.
Чатыры крокі па кватэры
Праз ноч,
няўтульнасць,
забыццё.
Я кожны момант страсна веру,
Што адшукаю адкрыццё.
Уставалі профілі вялікіх
На сшытку,
скрэсленым у дым,—
Дзе
запаветныя разлікі
І формул важкія рады.
Трызненне лічбамі уночы,
А прабуджэнне —
сну працяг.
Як неабходнейшую ношу
Цягаў я
пошук адкрыцця.
А то —
Ні лічбаў вязь і пена,
Ні жорсткі роздум,
Ні агонь —
Нібыта яблык пераспелы,
Само
ляцела ў далонь.
Сусед,
гаворкай падагрэты,
Пад шчодрай яблыняй гавеў.
І білі звонкія ранеты
Па неразумнай галаве.
Ды адкрыццё
брыло начамі
Пад гоман рэчак і асін
У выпадковасці адчайнай
Невыпадковае зусім.
Трывожны лоб.
Сівыя скроні.
Скупы пагляд.
Міжвольны рух. —
І урывалася,
як промень,
І вырывала з цемры круг.
І, адступіўшы ад парога
Вятрыскам
стукала у дах.
О, адкрыццё!
Твае дарогі
Яшчэ нікто не разгадаў.
Сякуць
шалёныя падковы
Лугоў дрымотнае крысо.
У кожным руху —
выпадковасць.
У кожным руху —
адкрыццё.

Анатоль КАЗЛОВІЧ

ПТУШЫНЫ ЛЁС

Над палямі імжастымі,
Над ранішнім сном хацін
Птушка
крыламі
шастае
Да родных сваіх мясцін.
Недзе
У птушынай свядомасці
Адбітак знаёмы жыве —
Гняздо —
у густым сасонніку,
І дзеці някормленыя —
у траве.
Азвярэлы парвецца лівень —
Саб'е
у дарожны пыл...
Сярод дзён,
шчаслівых і нешчаслівых,—
Мігценне птушыных крыл...
Да гнязда свайго рвецца,
Трапеча-лапоча
Сярод нечаканасцей і пагроз. —
Згустак
памяці і заклапочанасці —
Маленькі птушыны лёс.

Галіна ПАНЬКО

Маё юнацтва

Маё юнацтва,
Ты, нібы мара,
Дзе, як над морам,
Ніводнай хмары.

Ты — востраў шчасця
У цёплым моры,
Дзе ні нянасця няма,
Ні штормаў...

А хвалі цягнуць
У невядомасць,
Знікае цяжкасць,
Ніякай стомы.

Сяргей ЗАКОННІКАЎ

ЛЕСНІЧОЎКА

Я зязюлі шэрай не паверу,
Што мне накувала мала год.
Сяду на духмяны, пругкі верас,
Буду водар ўдыхаць яго.
Бліжай падбягуць і сядуць сосны,
Загудзе мой галасісты бор.
Павітаецца з высокім сонцам
Шапкамі чырвонымі грыбоў.
Потым песню ціха заспяваю,
Паплыве яна з грудзей бяроз.
Прад вачыма ўстане, як жывая,
Леснічоўка, дзе я жыў і рос.
І, як сябра, бор мяне ўжо кліча,
І паветрам хмеліць галаву.
Збілася ты, шэрая, з падліку:
З борам сотню год я пражыву!

***

Калі хвароба адужае,
У вёсцы маленькай тады
Матуля узніме за дужку
Са студні вядзерца вады.
Наломіць пучок малінніка,
Папарыць, настой прынясе.
«Куды там мінская клініка!
Пі гэта, сынок, пакрысе.
Гарачы пі, лепей будзе.
Налью зараз кубак другі.
Казалі старыя людзі,
Пілі яго нават багі».
Матуля, любая, верыш,
Багі, як багі, але
Здаровы я стаў. Хоць сякеру
Бяры ды махай у лес.
Ласкавы, маршчыністы тварык,
Бляск інею ў галаве...
Няхай жа ў духмянай кварце
Пітво тваё пеніцца век!

ВЕРШЫ... ФОТАЭЦЮД А. КАДЗЕТА.

Яўгенія ЯНІШЧЫЦ

УСЛЕД ЗА СОНЦАМ

I.

Чакай, Ікар, імгненне помняць
Ступені стомленыя ног.
А мора светлае, як поўня,
Імкнецца птушкай за парог.
Хай вецер злосны з дзікай стужай.
Нікто яшчэ ад іх не слеп.
Мой мозг пытаннямі загружан,
Як загружаюць жытам склеп.
Жывем. Працуем. Каламбурым.
А то, не хочучы, грашым.
Хачу адкрыць пад светлай скурай
Святло пачуццяў і душы.
І гразь не толькі ў каляінах
Пасля дажджоў і навальніц.
І твар чырвонаю калінай
Палае, ўспыхвае, гарыць.

II.

XX век. У глушы бяссоннай
Ракетадром зямны заснуў.
Пралеска цягнецца да сонца
І вецер шэпча пра вясну.
Ачніся, вольны і крылаты
Вякоў касмічных фантазёр.
І мару светлую, як клятву,
Нясі да сонца і да зор.
Ідзі ў жыццё па росных травах,
Нясі любоў, святло і гнеў.
Змагайся ўсё жыццё па-праву
За тых, хто марай не гарэў.
Прыстай—прысядзь на горнай
выспе,
Зачах, — у Нёман акуніся.
Мужайся. Спей. Даспей і выспей,
Крылатым птахам рынься ўвысь...

III.

А на зямлі даспела жыта,
Разводзяць людзі галубоў.
І адчуваю кожнай жылкай
Да краю роднага любоў.
Да той зямлі, дзе нарадзіцца
Прыйшлося ў добрую пару.
Відаць, напіўшыся з крыніцаў,
З маленства мараю гару.
Адценне косаў рыжаватых
Па ветру вольнаму пушчу.
Ці мне стаяць на скрыжаванні,
Закрыўшы шалікам душу,
Мне не да твару сойкай цінькаць,
Мая душа, што дынаміт.
А свет пластмасавай пласцінкай
Шыпіць, смяецца і дыміць
Чакай, Ікар! Адно імгненне!

Не кожнай зорцы зіхацець.
Мы ўсе прад сонцам на каленях,
Каб потым ў яркім асляпленні
Ракетай веку ўзляцець.

Рэдактар М. І. ЮСЬКА.

Калектыў кафедры ... ві-
... эканомі... аспіран-
тычнай ... выпадку
глыбокае спачу...
ту А. Е. ... гора —
напатка...
смер...
...».

Зак. № 448.

АТ 17264. Адрас рэдакцыі: Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, І паверх, п. 106, тэл. Б-2-07-19. Друкарня вы...